

1866

Kassa, 1865 october 5.

80. szám.

Harmadik évfolyam.

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
 pénteken és vasárnap.
 Előfizetési díj:
 Egy évre 8 frt.
 Félévre 4 „
 Negyedévre 2 „
 Az előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

Hirdetések díja:
 Egy négyszer hasábozott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beiktatás után külön 30 kr.
 Nyilttér soronkint 15 kr.
 a hirdetések s azok díjai a kiadóhivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Bánóczy Ferencz. Szerkesztési iroda: Kovácsutca 380. sz. Raddaház.	Szerkesztő-társ: Karsa Tamás.	Kiadó: Ifj. Werfer Károly. Kiadó-hivatal: Főutca 342. sz. a, a ferencziek egyháza mellett.
--	---	--

Előfizetési felhívás.

Lapunk október—decemberi folyamára 2 forintjával előfizetést elfogad a szerkesztőség, s Werfer Károly könyvkiadóhivatala Kassán. Vidéken minden cs. k. postahivatal utján előfizethető.

Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük a hó végével lejár, tisztelettel felkérjük, hogy a további megrendelést mielőbb megtenni sziveskedjenek.
 A kiadó-hivatal.

Mimódon biztosíthatják kisebb földbirtokosaink anyagilag gyermekeik jövőjét?

(Második pályamű.)

Jelige:
 Célzaserili növeltetés Által;
 de minő pályákra?

(Folytatás és vége.)

IV.

Kevés és csak hiányos adataink vannak hazánk műiparára vonatkozólag, kivált a felsőldről, mert idáig a kassai ker. kereskedelmi kamara tudtunkkal egy jelentést sem tett közzé, annyit azonban a többi ker. kamarák jelentése nyomán tudunk, hogy hazánkban csak 40—60 munkaképes férfi közt van egy iparos, és iparosaink ritka esetben élnek kizárólag pályájuknak, hanem többfelé forgácsolják erejüket, leginkább földműveléssel is foglalkoznak, így nem felelhetnek meg teljesen hivatásuknak. Reáltanodáink száma szintén oly csekély (15) hogy 700,000 lélekre jut egy, s ez is oly kevéssé látogatottatik, hogy 5400 lélek közt csak egy reáltanodai növendék találtatik. Nem is oly gyakoriak a mi iskoláink, sem a gymnasiumok, sem a reáltanodák, hogy a növendékeknek csak épen egy valamely választott szakismeretet tanítva, azt egy s más szakpályára egyenesen reávezetnék. Mindent tanítanak mindenkinek s így eléved az ismeretek halmazában a növendék. Nincsenek szakiskoláink, melyek leginkább biztosíthatnák a növendékek jövőjét. Így kisebb birtokosaink nincsenek támogatva a közhazától arra nézve, hogy gyermekeiknek kellő szakképzettség adnának az u. n. kenyérkereső pályákon, — még csak gazdasági s erdészeti iskoláink nincsenek, holott általában a gazdaságon alapszik létezésünk. Mindezen hiányoknál és akadályoknál nagyobb baj azonban iparosainkra nézve, hogy hasznos foglalkozásukat nem méltányolja kellően a közvélemény, a hazai, hogy hazai iparunk felkarolását, méltánylását nem tartjuk hazafiúi s honleányi kötelességnek, hogy általában mindazt, mi honi, hazai, mellőzzük, ha ugyan oly áron vagy olcsóbban, külföldi iparcikket vehetünk, mely pedig épen nem mindig jobb a hazainál.

Bármily rendetlenek legyenek közviszonyaink, bármily ritka legyen hazánkban a valódi szakiparos, kinél a növendék kellő kiképezetést nyerhet, bármily hiányosak az ipar gyakorlatára vonatkozó intézmények, tanodák stb. s így bármily nehéz dolog hazánkban a növendékeket jeles szakiparossá képezni, mindezen akadályok mellett is könnyen és szívesen kiképezhetné magát a szakpályára lépő férfi, ha őt a közvélemény, a közizlet pályán támogatná. Nem is riaszthatja vissza az iparpályáktól kisebb birtokosainkat semmi inkább, mint ezen kicsinylő, gúnyos, hideg részvéltenség, miszerint a közönség végre is külföldi gyárak táplálására adja filléreit, néha a család fenntartásától megvont filléreit, — mert

az iparcikkék fogyasztása már oly szükségessé vált, mint a kenyér fogyasztása, holott ezen fillérek száma milliókra, számos milliókra menvén, elegendő lenne hazai iparunk felvirágoztatására. És lennének csak köztisztelőben részesülő gazdag iparosaink, majd alapítanának ezek tanodákat. Ámde ezen balítéletünk a korszellemmel teljesen ellenkező, hihető, hogy nem sokára teljesen kiirtatik, annyival inkább, mert a kiirtás nagy munkája már megkezdett s fogalmink az ipar iránt naponta tisztulnak.

Nem könnyű dolog hazánkban kellő kiképezetést nyerni az ipar és gazdasági szakpályákon. Nem kedvező viszonyaink az előmenetelre egyiken sem. Nyommasztó viszonyok közt van a birtokos, részvéltenséggel találkozik felülről, s alulról egyaránt az iparos, és mégis az iparpályák felkarolását tartjuk kisebb birtokosainkra nézve azon egyetlen mentő szernek, (bár kivételesen a gazdasági, erdészeti szakpályákba alkalmazkodás is ajánlatos) melynél fogva megmenthetik gyermekeiket, sőt egész hazát a végelszegényedéstől, mert semmi sem hiányzik annyira nálunk, mint az iparos kéz és fej.

Mi a részvéltenségből kibontakozást illeti:

A fogyasztó közönség honfiúi s honleányi kötelessége volna megtenni az első lépést, habár némi áldozattal is az iparos osztály felé, mert senkit sem tenne tönkre az, ha külföldi iparcikkék helyett leginkább hazaiakat fogyasztana, míg viszont fényes helyzetre emelné a hazai iparost. De ne várja senki a divat szeszélyes kedvezését. Lépjön bátran az ipar terére. A magyar iparosok külföldi gyárakban is a jók jobbjai. Igyekezzenek megfelelni hivatásuknak itthon s ki fogják vinni a közvélemény méltánylatát. Anyagi hasznuk pedig itt inkább leend biztosítva, mint a külföldön, mert itt a kenyér és a segédmunka olcsóbb, mint ott. *Kiseb birtokosaink tehát leginkább biztosíthatják anyagilag gyermekeik jövőjét, ha minél teljesebb növelést, kiképezetést adnak azoknak az iparos pályákra.* Azt pedig, hogy kisebb birtokosaink gyermekeitől, legyen bár mily fényesen hangzó nevük (igenis, ez most még nagy akadály) az iparterén, méltánylatukat, segélyzésüket nem fogják megvonni oly mérvben, mint eddig megvonták, sem kisebb sem nagyobb birtokosaink, sőt hogy közvéleményünk be fogja látni, miszerint a hazaszerte üres szakpályák erőlyes betöltése hazafiúi kötelesség, mely hazánk javára válik s mely nélkül mindörökké adózni fogunk az idegen nemzeteknek, és viszont hazafiúi s honleányi kötelesség hazai iparunk felkarolása és méltánylata, erre nézve elég oktatást találván a közelebb lefolyt nehéz idők disztelen történetében; hinnünk, remélnünk kell, hogy a nemzet, mely meg birta óvni magát a csaták terén az ezer vész-től, mely pedig dicső halált hozott volna, — irtózni fog, s kellően megóvandja magát az elszegényedés disztelen halálától, mely ellen csak az ipar fegyvereivel s gépeivel lehet erőlyesen küzdeni. Midőn tehát kisebb birtokosaink gyermekei az ipar terére fognak lépni, ott fognak küzdeni, ép oly dicső és elismerendő szolgálatot teendének a hazának, mint tettek elődeik a csaták terén.

Mire valók a reáltanodák?

(Folytatás.)

A reáliskolák eszméje egész a reformatio idejére a 16-dik század végére visszavezethető, hol az Verulamio nézeteiben gyökeredzik; teljes érvényre azonban csak az utolsó 40 év lefolyta alatt emelkedtek a

reáltanodák, midőn a műipar s a polgári osztály szabaddabb fejlődése azok létrehozatalát nélkülözhetlenné tette. Poroszország volt az első, hol a reáltanodák meghonosultak. Innen több más német államokba ültetve által, végtére birodalmunkba is átszármaztak s itt az 1851-dik évi Organisations-Entwurfban jelenlegi szervezetüket nyerték. Ennek értelmében a reáltanodák a gymnasiumokkal egy rangban álló középtanodák. Céljük: az általános műveltségen kívül, melyet azonban az ó classica nyelvek használása nélkül terjesztenek, előkészítés részint az alsóbb fokú iparüzletekre, részint a magasabb technikai tudományokra. A kitűzött célhoz képest al- és főreáltanodákra osztatnak fel, melyeknek mindegyike három osztályból áll. Az alreáltanoda, melynek legalsóbb osztályába csak a 4-dik főelemi osztályt jó sikerrel végzett tanulók vétethetnek fel, kettős rendeltetéssel bír, mennyiben tanonczeit a főreáltanodára s gyakorlati alsóbb rendű polgári foglalkozásokra egyiránt előkészíti; miért is ez utóbbi értelemben a polgári iskola helyét pótolja, melyben a tanulmányok kiválólag népszerű modorban adatnak elő, míg a főreáltanodában, mely a tulajdonképeni felsőbb technikai szaktanodáknak előkészítője, az előadás kizárólag tudományos alapokra van fektetve.

Felesleges volna itt mindazon tantárgyakat elősorolni, melyek ezen tanodákban előadatnak, miután ez az évi értesítvényekben tüzetesen ki van mutatva. Ezeknek megtekintése után mindenki meggyőződhetik arról, miszerint a reáltanodában tulnyomólag azon szakmák képviselvék, melyek leginkább az ipar, kereskedelem, földművelés s egyéb polgári foglalkozásokra nézve nagyfontosságúak; ilyenek a mértan, vegytan, számolás és betűszámant, természettan, természetrajz, építészet, géptan, vonal- és szabadkézi rajz. A többi tantárgyak, melyenek a nyelv és irodalom, földirat és történelem, inkább az általános műveltség előmozdítására irányozvák.

Hogy az alreáltanoda, mint tágasabb értelemben vett polgári iskola, vagyis a polgári életre közvetlen előkészületi tanoda hivatásának megfeleljen, a fentebbi tantárgyaknak — a betűszámant és géptant kivéve — népszerű előadásával foglalkozik, s tanítványait a legszükségesebb polgári ügyírály és számmutételekben, az egyszerű könyvvitel, váltó-, vám- és egyedáruság-isme alaponalaiban gyakorolja; továbbá a némely iparágakra még folyvást kártékonyan ható izlés hiányon segítendő, a rajzoktatásnál leginkább a disztiményeket veszi szemügyre.

(Folyt. köv.)

Megyei mozgalmak.

Zemplénből. S.-A.-Ujhely, 1865. őszhő 1. Az eddigi főispán 8 mlga a cancellári körlevél szellemében megtartandó értekezletet a mult hó 28-ára hivta egybe. — 27-én jókor délután egy újabb rendelet értelmében falragaszszal tudatta, hogy a tanácskozás elmarad; — de a vidékiekre nézve ez későn jöven, mi pedig úgy is helyben levén; a zempléni casino teremébe sereglettünk, ott az elnökösködére *Lónyay Gábor* legrégibb követünkkel felkértük, — és előre látván, hogy az elnapolt értekezletet későbbben, valószínűleg egy újabb főispán csakugyan összehívja: felkért elnökünk a tanácskozás tárgyául azon kérdést tűzte ki „mit tevők és mondandók leszünk azon főispáni értekezleten.“

Néhány percnyi várakozás után felkelt a kitől az első szót vártuk — *Andrássy Gyula* gróf — központi kerületünknek 1861-iki és — „ha az Isten úgy akarja mint magunk“ — ezentul is képviselője. — Indítványt oda ment ki, hogy bárki legyen a főispán, a legtávolabbról sem érintve személyét — mert ez ellenkeznék a megye értelmiségéből válogatva meghívott egyének mű-

veltségével, és gyengíteni az elvet, melyből kiindulunk — a megye méltóságához illő higgadt komolysággal — „gravitással” — nyilvánítsák a meghívottak, hogy a megyét, s minket, mint alkotó tagjait, az életből fejlett alkotmány szerént — úgy a mint azt az 1848-iki törvények hagyták — megillető minden jogokat gyarolni készek volnánk, s így a megye tisztli karát is szabadon megválasztani. Sajnáljuk, hogy a jelenlegi kormány, — melynek jó szándékain nem kételkedünk — ezeket nekünk vissza nem adta; — ebbeli aggodalmait nem osztjuk. — A főispáni értekezleten azonban, mint általa kiválogatott „bizalmi férfiak”, az egyes tisztviselők ellen feladási szerepet teljesíteni, — egyes pártfogoltjainknak főispáni kegyelemből kivezésekét eszközölni, s így az alkotmányunkkal meg nem egyeztethető mostani provisoriumot hozzájárulásunkkal szentesíteni — alkotmányos érzelmeinkkel ellenkezik; — s minden e részbeli kívánataink teljesítését akkorra hagyjuk, midőn az országgyűlés — mit bizton reménylünk — legelső teendője gyanánt a megyei — illetőleg törvényhatósági életet minden alkotmány-ellenes korlátaitól teljesen felszabadítja.

A tanácskozás folyama alatt összesen — ha jól emlékezünk — mintegy 15—20-an fejtegették nézeteiket, és ezek közt csak hárman szavazván ez indítvány ellen — azon megnyugvással oszlottunk el, hogy a tulajdon többiség velünk egyetért.

M. E.

A feketehegyi vizgyógyintézet Szepesmegyében.

II.

A fürdő — mint már említém — a feketehegy tövében fekszik, s észak-nyugottól egészen szélmentes, csakis egy kis nyílása van a szélnek délkeletről; a fenyvesek közötti sétat helyeken azonban a legnagyobb szellet is csupán a fák moraja után ismerhetjük fel, kivéven a csúcsos helyeket s a *nefejejs-tájék* felé vezető szabad tért.

A lakóházak egy csoportban vannak a hegy tövében; egyedül a felügyelő-tulajdonos lakása — mely az éttermet is magában foglalja — látszik ki a kocsuttra, s az ez idei új épület. — A fürdő maga nem nagy vonzerővel bír, s az idegen, a ki először lépi át a bevezető kis hidat, főképp ha holdvilágtalan éjjelen érkezik meg, azt hinné, hogy egy elátkozott kísértetes helyre jutott.

A pokoli setétségben jobbról balról a víz csörgedezése, s a fák vad suhogása rémletes színben tünteti fel ezen — különben is vadregényes helyet, s nem mer előre haladni az ismeretlen új vendég, mert attól tart, hogy mihelyt az utból egyet félre lép, valami tátongó mélységbe rohan.

A mily kellemetlen hatást gyakorol az emberre a fürdő külseje, ép oly kedves meglepetést nyújtanak a gyönyörű sétat helyek, melyek a hegyek oldalán fölfelé kanyarodva, az illatos fenyvesek árnyékába vezetnek.

Ezen sétatutak évről évre szaporíthatnak s már eddig is többet tesznek összesen egy mértföldnél. Vannak pihenő helyek s minden lépten-nyomon egy-egy regényes alaku forrást, mohos üllökét, köhalmazt, sziklacsoportozatot; a Kárpátokra s vidékre felséges kilátásu helyeket találunk különféle feliratokkal.

Ez idén *Solyomay Samu* miskolci tanár ur látta el versekkel a nevezetesebb forrásokat, s *Lám Károly* ur festette kövekre a verseket. Lám ur annyit fáradt a fürdőhelyek szépítésében, hogy nem csak a vendégek általános elismerését s tiszteletét vivta ki, de nevét valóban megörökítette csinos műveiben.

Lássuk tehát a sétat helyeket és forrásokat.

A fürdőből kiindulva, a sétatutak kezdetén jobb oldalon van a *feketehegyi főforrás*, mely üde, 6 fokos kristály tiszta vízzel látja el a fürdőt, s következő felirást visel:

„Isten hozott, a fenyvesek árnyába szomjazó!

Forrásból meritened élet- s erőt adó.”

E mellett mindjárt baloldalon találjuk a „*hamupöke*”-forrást, ily felirattal:

„A kis Pipőkének kérője nem akad?

Pedig a szomszédal egy anyától szakad.”

Amint megindulunk a sétára, jobbról keletfelé egy kösziklán:

„Virrad, haladjunk.”

s valamivel feljebb egy sziklafal alatt a „*sóhajhalyecske*” van, s fölötte a sziklán ezeket olvashatjuk:

„Isten! méltó haraggal ostorozd:

Ki szent hazánk vesztére esküvék!

Ki megbántja: nyerjen díjlon gonoszt,

Forduljon el tőle föld és az ég!

Csufolja meg magzatja, kire néz,

Ne várja csók — hölgyének ajkain,

Legyen álma látásoktól nehéz

S fusson magától mint futott Kain.”

Ismét pár lépésre egy nagyobb kövön:

„Non est vivere, sed valere, vita.”

Ezután egy kegyeletes emlékre találunk, melyet a jó iglóiak emeltek Herman Adolf iglói kereskedőnek. Herman ezelőtt néhány évvel Amerikába indult, de utközben a hajó, mely a többi közt őt és családját is vitte, meggyuladván, a szegény kétségbeesett apa, nejét s két gyermekét a tengerbe dobta s utánok maga is a hullámokban lelé halálát. — Iglói barátjai egy csinos kertecskét (Herman kertecské) készítettek emlékére s azt üllökkel látták el.

Az emlékkő egyik oldalán:

„Herman Adolf, neje, és két gyermekeik emlékére.”

A másik oldalon:

„A tenger-hullám áldozati ók.”

Egy másik kövön:

„Minden e világon mulandó.”

Innét egyik oldalon van a „szerecsentlen flótás forrás” — mely nevét hihetőleg a kevés s nem mindig iható víztől nyeré, míg a másik uton a „Dobay-forrás” ily felirattal:

„Hol pályám lefutom, a kies völgy ölén,

Emlény-virágok közt mily boldog vagyok én?”

Ettől feljebb egy kissé félre eső helyen van: „az elhagyatott őrhelyecske”

S ismét feljebb a Viszhang, Leopoldina, Vilga, s

„Glück auf” gyönyörű helyecskek, honnan igen szép kilátás van Igló-fele.

Innen érjük el nem sokára a Priesznitz-forrást, (Folyt. köv.)

Ujdonságok.

— *Ő Felsége* legmagasabb névnapja Kassán nagyszertűen s kiváló kegyelettel ünnepeltetett meg.

* *A Kassán alakuló daiárda* ügyében f. hó 2-án tartott tanácskozás alkalmával egy öt tagu választmány bízott meg az alapszabályok elkészítésével; s minthogy ezen választmány még e héten készen lesz az előmunkálatokkal, a dalárda megalakulására folyó hó 9-ének esteli fél 8 órája tőzetett ki a zeneiskola tereében.

— *Maléter Vilmos* kassai gyógyszerész urnál a kirakathban oly szép almák vannak kitéve, hogy az arra járó-kelők nem győznek eleget gyönyörködni ezen, kellemesen meglepő látványon. — Az első tekintetre viasznak nézi a szemlélő, s nem is csoda, mert alig hihető, hogy természetben — s főleg ezen vidéken, hol a gyümölcsnemesítésre nem igen sok gondot, vagy legalább nem sokan fordítanak — oly igazán remek példányokat tudjon valaki felmutatni. Ezen ritka szépségű s különös fajú almákból Maléter ur a debreczeni kertész egyesület által f. hó 29-, 30- és 31-én tartandó gyümölcs- és terménykiállításra, mintegy 40-féle fajt szándékozik küldeni s bizton hisszük, hogy ott is érdemleges elismerésben fog részesülni; egyuttal azt is tudomására juttatjuk a kertészeknek és gazdaközönségnek hogy Maléter urnál oltványra, szükséges vesszők s galyacskák bármikor ingyen kaphatók. — Üdvözljük derék polgártársunkat a gyümölcs nemesítés terén kifejtett buzgalmaért, s ohajjuk: hogy jó példája követőkre találjon.

* *Kassán* a Löderer-szálloda erkélyén egy nagy nemzeti szülő van kitűzve „*Éljen Luzzinszky Pál* Kassa sz. kir. város követe” felirattal.

* *A kassai polgári lövöldében* f. hó 1-én tartott czéllövészet alkalmával legjobb lövést tettek: Stadler Antal és gróf Csáky Rudolf urak.

* *A bártfai postára* a mult évnegyedben következő újságok jártak: Pesti Napló 4 példányban, Felvidék 3, Sürögny 2, Idők tanuja 2, Vasárnapi Újság 2, Politikai Ujdonságok 2, Hazánk és a Külföld 2, Kertészgazda 2, Gyógyászat 2, Hon 1, P. Hirnök 1, Politikai Hetilap 1, Bolond Miska 1, Üstökös 1, Falusi Gazda 1, Eger 1, Néplap 1. — Bazar 8, Pesther Lloyd 7, Wanderer 4, Grader Michel 3, Neue Fr. Presse 2, Gartenlaube 2, Priser Modelle 2, Kaschau-Eperieser Kundschaftsblatt 2, Fremdenblatt 1, Ung. Nachrichten 1, Tagesbote aus Böhmen 1, Silézia 1, Staatsanzeiger 1, Der Bothe an der Oder 1, Zukunft 1 és Victoria 1. — Slovo 5, Pest Budinske Wedomosti 3, Dziennik 1, Wojtech 1 és

nagy idomtalan termetű alak minden áron fel akart hágni az ablakba. Társai alulról segítették őt feltolni. Már egyik lábát tette az ablak párkányára, midőn a vadász megforgatta kezében néhányszor a súlyos csákányt s úgy sujtotta azt az athleta fejének, hogy az vállig szaladt a testbe.

A hulla esését egy lövés követte, mely a vadászt a további harcra képtelenné tette.

A császáriak egymásután bocsáták most a golyókat a védőkre, kik sebekből halmozottan egyre gyengébbek lettek.

A császáriaknak így sikerült már felhatolni az ablakra. Lépésről lépésre tovább nyomultak.

A védők egyenkint hulltak el, az ostromlók mindig több tért foglaltak el.

Két ember tartotta magát még.

Ezeket megfogták s irgalmatlanul megkötözve egy zugba dobták.

Örömrivalgással rontottak ki most a katonák a belső ajtón s kiérve az udvarba a kastély különböző részeiben elszéledtek.

A hurrák és vad fenyegetések mint kísértet hangai járták be a kastély helyiségeit.

Ugyanekkor egy külön csapat ama mellékszobába rontott, a melyben Benkő Alice ápolásával volt elfoglalva.

— Mit akartok hitvány zsoldosok! rivallt reájuk Benkő.

TÁRCSA.

Egy lap a multakból.

— Novella. —
(Harmadik pályamű.)

Jelige:

Mindenható erő vagy szerelem!
Mindenható vagy... anygallás az embert
Az anygallt ördög, az ördögöt
Emberré könnyen átváltoztatod.

P. e. f. i.

(Folytatás.)

IV.

De az ablakok sem valának kifeszithetlennék s az egyik már engedni kezdett a jégesőként hulló nehéz puszka agycsapásokra.

Az ablakszárnyak egyszerre csak vad recsegéssel zuhantak alá.

A katonák felordítottak örömben s mind azon egy ablakhoz rohantak.

De mintha a pokol ablaka tárult volna fel nekik, úgy rohantak mindnyájan onnan.

Az ablaküregből tíz cső vigyorgott rájuk.

Benkő volt embereivel.

A csövek megdördültek.

A futók száma tizzel kevesebb lön.

Most a vezér rohant elő segítségükre számos embereivel.

— Vissza fiuk, mig ujra nem töltenek.

Az egész raj ismét az ablaknál termett.

A harc mely most kifejlődött, a kétségbeesés volt.

A kastélybeliek kisútvén fegyvereiket, most már kardokkal és csákányaikkal voltak kénytelenek harcolni.

Benkő oszlopként állott az ablaknál. Kardja minden villámlása halál volt.

Társai vetélkedtek vele.

Már egy negyed órája tartott a támadás s az ellenség még mindig csak az ablak előtt állott.

— Lőjjetek le a kutyákat, ordítá a vezér. A katonáknak ez hevűben eszükbe sem jutott.

Benkő ijedten ugrott el e szavakra az ablakból s kemény ellenállásra buzdítva embereit, a másik szobába sietett, hol Alice magán kívül feküdt egy pamlagon.

A lövések és ordítások borzasztóan hangzottak be a szobába.

Alice ébredni kezdett. Felemelkedett a pamlagról, félénken simult Benkőhöz az zaj felé meresztvén szemét, melyekben a kétségbeesés vad lángja rezgett.

Künn ez alatt Benkő helyét a vadász foglalta el.

Az ostromlók vakmerők kezdettek lenni. Egy

Siráchoput 1
38, és szláv 1

* *A Szepes*

társulata mul-

színházban

közönség —

* *A del-*

napjain gyüm-

— *A*

ványjavaslato-

szület kebeléb-

tin megkezdé-

szítésével

ért elnöklet-

or, Erkövy

adászat és h-

Menyhért eln-

ároly, b. O-

nyen-javasla-

Beivinkler K-

Károly és v-

adó tárgyal-

Menyhért eln-

szel, Keleti

Szathmári K-

gróf Zichy F-

— *A*

pesti levele

udósítások

szertint a cs.

való megszű-

rség működ-

tozva. E hir-

A dohánygy-

u, a dohány

telnek. E l-

szivarokkal

sok engedm-

természetes

— *A*

nemzeti bar-

lőrtos bar-

egy a bécsi

táráknál me-

Strachoput 1 példányban, tehát magyar lap 30, német 38, és szláv 11, összesen 79.

* A Szabó és Philippovics egyesült színigazgatók társulata mult hó 30-án kezdé meg előadásait a győri színházban „Lammermoori Lucióval”. A győri színházi közönség — mint a Gy. Közlöny írja — nagyon meg lehet elégedve ezen társulattal.

* A debreczeni kertészeti egylet f. hó 29, 30, 31-ik napjain gyümölcs és terménykiállítást fog rendezni.

Vegyes hírek.

— A jövő országgyűlés elébe terjesztendő törvényjavaslatok készítésére az országos gazdasági egyesület kebeléből kinevezett választmányok még e hó folyamán megkezdik működéseiket. A vizsgái törvényjavaslat készítésével megbízott küldöttség tagjai: Lónyay Menyhért elnöke alatt, báró Orczy Béla, gróf Károlyi Sándor, Erkövy Adolf, Hollán Ernő, Szathmáry Károly; a választás és halászati jog tárgyában ugyancsak Lónyay Menyhért elnöke alatt: b. Wenckheim Béla, Bérczy Károly, b. Orczy Béla és Szathmáry Károly; az erdőtervényjavaslat készítésével Lónyay Gábor elnöke alatt: Beivinkler Károly, Divald Adolf, Hajós József, Szathmáry Károly és Wagner Károly foglalokoznak; — végre az erdő tárgyában kinevezett bizottmány tagjai Lónyay Menyhért elnöke alatt: báró Eötvös József, Hajós József, Keleti Károly, Korzmicz László, Somsich Pál, Szathmáry Károly, Ürményi József, Wolláner Albert, gróf Zichy Ferencz és gróf Zichy Nándor.

— A pénzügyi törvényjavaslatok megkezdése. A „Wanderer” pesti levelezője följegyzi, hogy Bécsből érkező magán-tudósítások megerősítik azon Pesten elterjedt hírt, mely szerint a cs. kir. pénzügyi törvényjavaslatok megkezdése csak az ország határaitra marad korlátozva. E hírrel összeköttetésben áll az, hogy a kormány a dohánygyedáruságot 3 évre próbául bérbe akarja adni, a dohánytermelés azonban — teljesen szabadabbá tételnek. E hírek, melyek közelebb a behozott külföldi szivarokkal s török dohánynyal való kereskedelemre adott sok engedményben némi támpontokra találnak, különben természetesen még megerősítésre várnak.

— A veresnyomatu 10frtos bankjegyek. A bécsi nemzeti bank igazgatósága a behívott veresnyomatu 10frtos bankjegyek feltétlen elfogadásának határidejét úgy a bécsi bankpénztáraknál, valamint a bankfiókpenztáraknál meghosszabbította, még pedig felekre nézve f. évi novemberhó végeig, országfejedelmi pénztárakra nézve 1865 decemberhó végeig. — Hogy a közönségen lehetőleg könnyítve legyen s a behívott bankjegyek visszafolyása gyorsítsassék, a pénzügyminiszterium elrendelte, hogy a gyűjtőpénztárak (azoknak kivételével, melyek székhelyén a nemzeti bank valamely pénztára létezik) f. évi november végeig a náruk megjelenő feleknek azok kívánságára a veresnyomatu 10frtos behívott bankjegyeket a meglévő pénztári készletek mértéke szerint más bankjegyekkel beváltani kötelesek.

— Jefferson Davis a bibliában. A déli államok elnökének női ruhában és lovagszizmában történt elfogatására sok élcezt csináltak, de még mindig nem hallgatnak róla. Egyik amerikai lapban nem régen ily czimű cikk jelent meg: „Jefferson Davis rokolyája és cziműje a biblia jóvendőlései közt.” E cikket egy vakpüszgő orthodox írta, kikről tudva van, hogy minden alkori eseményről azt állítják, hogy előre meg voltak övendölve a bibliában, s nem kis zavarba hozta őket, hogy sem a pápaságról, keresztshadakról, a francia

forradalomról, I. Napoleonról, a krimi hadjáratról, az újabb kor eme legnevezetesebb mozzanatairól a bibliából mit sem lehet kiolvasni. Most hozzá kezdtek, hogy az amerikai polgárháborúra olvashassanak ki valamit. Az említett cikk írja talált is Jefferson Davisra vonatkozó sorokat Jeremiás 13. és 20. verseiben. És ezek így hangzanak: „Emeld föl a te szemeidet, és lásd azokat, a kik éjszokról jönnek. Hol van a te nyájad, a te pompás nyájad? Mit mondhatasz, ha megbüntettel? Mert te tanítottad őket, hogy seregvezetők legyenek és ur föltted. Nem fog-e félelem meglepni, mint egy asszonyt szülésé elöit? És ha így szólasz szivedben, miért látogat meg mindez engem? gonosz tetteidnek nagysága miatt a te ruhád szélei föl vannak fedve, és a te sarkaid láthatók lőnek.”

Irodalom.

— Az „Uj Korcsak”, melynek tartalmát mindegyre tanulságosabbá és érdekesebbé igyekszik tenni a szerkesztőség, egy igen jeles cikksorozatot közöl „Társadalmi Reform” czim alatt a szerkesztő gr. Lázár Kálmántól, melynek minden sora a szabadelvűségtől van áthatva. Ajánljuk ezen a magyar irodalomban hézagot pótló tudományos s társaséleti közlőnyt a közönség figyelmébe. Előfizetési ára egy évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt.

— Vettük a „Hungaria” első számát, mely Pesten Beermann Gyula szerkesztése mellett, a megszünt Ung. Nachrichten helyett jelenik meg októbertől kezdve. — Ezen lap fogja a hivatalos hirdetőket közölni, s e mellett kereskedelmi és gazdasági cikkeket, a magyar köz- és művészeti életből merített újdonságokat és tárczacikkeket is hoz. — Előfizetési ára egy évre 4 frt, negyedévre 1 frt. — Megjelen hetenkint háromszor.

Egyveleg.

A tary, vagy az Indusok boráról.

Különs, hogy épen azon vidékeken, melyeket a természet egyébként mindennemű adományával bőkezűleg ellátott, épen semmi, vagy csak igen rossz s alig iható bort termelnek. Feltűnő jelenség ez kivált a forró égöv némely tartományaiban. Mintha a természet takarékságából intézkedett volna ekként, nehogy azok, kik a forró égálj befolyása alatt ugys gyorsan fejlődnek s élnek, e gyorsaság újabb előmozdító tényezőjével találkozzanak.

Az említett jelenségre akadunk nevezetesen kelet-indiában is, hol bizonyos utazó állítása szerint már februárius elején szőlőt esznek ugyan, de melynek ize nem jó s mely ennél fogva borkészítésre nem is alkalmas. Azt hitték némelyek, hogy onnét van ez, mert a szőlőnek nem hagynak eléggé megérni. Ámde a hollandiaiak, kik addig hagyták a tőkén, a mig csak lehetett s aztán bort szűrtek belőle, meggyőződtek, mikép a szőlőben magában a hiba; a készített bor oly csipős és savanyu volt, hogy czukor nélkül inni sem lehetett.

E tartományban tehát, mely tulságosan gazdag rizs-, sago-, czukor-, gyömbér-, kokusdio-, ananas- s más egyéb cikkekben s mely az állatország különbözőféle nemei s fajaiiban; az ásványországból gyémántok, rubintok s a többi közt só- és kőszénben is bővelkedik, bentermelt borról szólani sem lehet.

A mi itten a bort helyettesíti s pótolja, a pálinká-

nak bizonyos nemén kívül, az ugynevezett tary, vagy: azon folyadék, melyről szólani szándékozunk, s melyet Indiában nagy örömmel isznak.

Nedve ez a pálmafák két rendbeli fajának, t. i. annak, mely kadzsurnak nevezetik és annak, mely a kokusdiót termi. A kadzsurn nedve sokkal jobb, mint a kokuspálmáé. Azok kik a kadzsurfát megcsapolják, ágycikkait durva bőrvvel övedzik, melylyel a fatörzsét hogy létra nélkül felmászhasanak, átfogják. Midőn azon helyen vannak, honnét a taryt bocsátani akarják, vasvésővel mintegy egy hüvelyknyi mély s három hüvelyknyi nagy lyukat csinálnak a fában úgy, hogy a lyuk a kadzsurnak egész velejéig hat. Ugyanekkor körülbelül féllábnyira a lyuk alatt cserépedényt erősítenek meg, mely felfogja a kevesenként folyást kitérekvő folyadékot. Az edényt tövissel vagy pálmagalyakkal befedvén, nehogy a madarak a nedvhez férhossenek, leszállnak s nem is mennek fel előbb ismét a fára, csak midőn észreveszik, hogy az edény megtelt; ekkor a taryt más, öveikhez erősített edénybe öntik át. A megcsapolt fák semmi gyümölcsöt nem hoznak.

Egészen más módon nyericik e folyadékot a kokusfából. Ezen ugyanis nem csinálnak lyukat, hanem alsóbb ágait annyira levágják, hogy csak mintegy egy lábnyi hosszúak maradnak. A megrövidített ágakra aztán edényeket akasztanak, melyekbe a tary az ágak végeiből csepeg.

Minthogy ezen műtétel a fákban egy esztendőben csak egyszer szokott eszközölni, azok kik taryval üzérkednek, ily fákából roppant mennyiséget birnak; sőt sok kereskedő ki is bérlie a fákat.

A tary és tary közt, már a mondottakhoz is képest különbség vagon. De ezenfelül még akár a kadzsurn akár a kokustaryt, azaz azon folyadékot, mely a kokuspálmából nyericik, tekintjük, jóságra nézve még további különbség is forog fen. Jobb ugyanis az, melyet éjjel fognak edénybe és kik élvezettel akarnak inni, ebből igyanak, mert ez, nem melegítettván a nap sugarai által, csipős édességű, mely igen kellemes gesztenyeizet hágy a szájban. A nappal felfogott, savanyu s rendesen csak is eczetül használják, miután könnyen megromlik.

A pálmának utóbbi faja vagyis a kokusfa, még más használatra is igen alkalmas. Így törzséből árboczokat, horgonyokat sőt egész hajókat, héjából pedig vitorlákat és hajókötölköket gyártanak. Gyümölcse oly nagy mint a közönséges dinnye s igen egészséges, a fehér boréhoz hasonló izű és színű nedvet tartalmaz.

Ezekből is láthatni és csodálhatni az emberi ész találékonyaságát, mely a természet minden rendű adományait az ember javára hasznosítani törekszik és tudja.

Szerkesztői posta.

— M. E.-nek S.-A.-Ujhely. Számolok a becses ígéretre s szívvel üdvözöllek.

— A „Hungaria” t. szerkesztőségének. Ajánlatát a csereviszonyra nézve elfogadjuk s lapunkat megindítottuk.

A katonák egyenesen neki tartottak. Szemeikben gyönyör csillámlott Alice láttára.

Benkő kirántotta két pisztolyát s reájuk sűtötte. Most sem hibázott.

De a zsoldosok most veszteségüknel fogva annál inkább feldühödvé rohanták meg a fegyvertelen Benkőt.

Minden ügyekezetük oda ment ki, hogy Alicet töle elvegyék.

Benkő azon erővel, melyet a kétségbeesés ad az embernek, védte Alicet. Ökleinek csapásai — mert más gygyvere már nem volt — felérték a puskautésekkel.

Mit tehetett ő mégis egymaga fegyvertelenül anynyiak ellen?

Egy hatalmas csapás hátulról leütötte lábáról.

Kezei még most is görcsösen szoríták Alicet.

Elszakasztani őt töle azonban már nem volt nehéz. Diadalhurrával emelték fel a leányt, és siettek vele el.

Benkő összeszedte minden erejét, a mi még meg volt s követte nyomukat.

Alice rablói, mintegy tizen, áldozatukkal egyenesen a parknak siettek. Szándékuk világos volt.

Benkő távolról követte őket, utközben megtöltvén a pisztolyait, azonkívül még egy fokost is vett magához.

Az emeleti ablakok egyikéből e pillanatban kétségbeeső kiáltás hallék.

— Leányomat! leányomat mentsétek meg! Benkő, öld meg, Istenre kérlek, öld meg. E rémitő gyalázat ne érje!

Az atya volt, ki az ablakból látta, mint hurcolják el leányát.

A katonák mind jobban a sűrűbe hatoltak. Egy helyen nem messze a tótól megállapodtak, s tanakodni kezdének.

Benkő egy ugrással termelt köztük s pisztolyait reájuk szegezte.

A vitézek tizfelé szétfutottak.

Benkő azonban nem lötte ki utánuk pisztolyait, nehogy vissza térjenek.

Ekkor felfogta a gyepről Alicet s nagy sietséggel rohant könnyű terhével a tó felé.

Alicet helyezte a sajkába. azután maga is belépett s evezőt ragadván kezeibe evezni kezdett.

A könnyű sajka gyorsan hasította a viz sima tükkrét.

Alice a mint magához tért felnyitotta szemeit. Vonásai megtörtek, szemei halottias csillámlot adtak.

Egy szót nem szólt, csak félénken simult Benkő mellé.

A sajka mind tovább hatolt.

A tó egy fordulatnál egyszerre keskenyebb lön. Csatornakint állt a viz két keskeny part közt. A parti lombok kö: ül csak itt ott csillámlott elő az ég kékje.

A bolintó falevelek kaczerkódva nézték magukat az átlátszó viztükörbe.

Alice szemeiből könyeket látott hullani Benkő.

Eme helyt vallottak ok egymásnak szerelmet.

A madarak csevegése s a kastélyból jövő zaj félelmesen vegyültek össze.

A zaj a kastély felől egyre erősebb lön.

Semmi kétség az üldözök őket keresték.

A sajka tovább hatolt.

A zaj közeledett.

— Ölj meg kérlek, ha bántani akarnak, rebegé Alice.

— Ne rettegj Alice, az ígért segély nem lehet már messze.

E pillanatban emberföket látott Benkő a sűrűben Lassan közeledhettek, mert a galyak és cserények gátoltak minden gyors előhaladást.

Benkő minden erejéből feszítette a lapátot. Most könnyebben lélekzett. A szük ut véget ért s a viz mendencezve igen tágas lön.

Ekkor jelentek meg az üldözök a partnál. Élükön Loránd volt.

(Vége köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, october 4-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	560	—	540	—
Kétszeres	420	—	—	—
Rozs	360	—	340	—
Tengeri	350	—	340	—
Árpa	210	—	2	—
Zab	170	—	160	—
Kása	7	—	640	—
Borsó	820	—	760	—
Lenese	760	—	7	—
Bab	720	—	680	—
Örlött dara	1040	—	980	—
Tatárka	9	—	—	—
Burgonya	168	—	140	—
Aszuszilva	8	—	720	—
Szesz itczenkint	—	17 1/2	—	17
Marhahus fontonkint	—	14	—	—
Bornyhús	—	18	—	16
Sertéshús	—	20	—	18
Vaj itczenkint	—	40	—	46
Zsir	—	40	—	38
Szalonna fontonkint	—	40	—	36

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:						
	reggel	délben	árjegyzék			
			I.	II.	III.	
Kassa indulás	5 óra 24 p.	11 —				
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12	
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40	
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23	
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42	
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52	
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41	
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06	
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04	
Bécs	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25	

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este				
Pest	6 " 25 " reggel				
Czegléd	9 " 27 " "				
Szolnok	10 " 27 " "				
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután				
Debreczen	3 " — " "				
Nyiregyháza	4 " 28 " "				
Tokaj	5 " 25 " este				
Miskolcz	7 " 24 " "				
Kassa érkezés	9 " 56 " "				

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetés.

Szabad kir. Kassa város törvényes-kének 1865-dik évi júliushó 25-én 4604-dik sz. a. kelt végzése következtében a néhai főtisztelendő Turcsányi Ferenc kassai kanonok ur hagyatékához tartozó, a kassai 1687-dik sz. telekjegyzőkönyvben 4873-dik h. r. sz. alatt fekvő o. é. 150 frtra becsült káposztás földnek, a városi telekkönyvi hivatalban tartandó első árverésre folyó évi októberhó 30-dik napjának délelőtti 10-dik órája tüzetik ki. A becsár 10% az árverés előtt bánatpénzül leteendő s a legtöbbet ígérő a vételért azonnal köteles leend lefizetni.

Kelt Kassán 1865-dik évi szeptember 30-án. 97(1)3

Gazsik Ferenc,

törv. tanácsnok mint kiküldött.

518(1)3

5416. sz.

Hirdetmény.

Miután a sz. kir. város hatóságának biztos tudomására jutott, miként némely fegyver engedélyel bíró egyének a her-nádon inneni szántó földeken, réteken szőlő hegyekben és ültetvények között a fennálló vadászati törvények értelmében hozott és heti lapok útján még 1862-dik évben közzé tett tilalom ellenére vadászni szoktak. — Annál fogva a város özsves és pedig minden rendű és rangu lakosá-gának ismét köztudomására hozatik, hogy a fent említett részeken gyakorlandó vadászati az év minden szakaira nézve általános tilos, s hogy a hatóság közlegeti ezen tilalomnak komoly fenntartására az-al utasítottak; miként a fentebbi tilalom áthágói a fegyver tartási engedély el-vesztése mellett, a kihágásukhoz méren-dő törvényes büntetés szigorja alá fog-nak esni.

Kelt Kassán az 1865 évi augusztus hó 22-én tartott tanácsülésből.

Magán hirdetések.

Biztosítás.

Az erdélyi kölcsönös jég- és tüzkkármentő társulat

alólirott főügynökségénél, valamint helybeli ügynöke **Illés Lajosnál**, ugy a szomszéd **Ungh-, Felső-Zemplén-, Torna-, Gömör-, Sáros- és Szepesmegyékben** felállított ügynökeinnél

mindennemű épületeket

szalmás természetűeket és takarmányokat

tüzkár ellen igen jutányosan biztosít.

Kassán szeptemberben.

A fennebbi társulat főügynöksége
Karsa Tamás

Malomutca, Jeneház.

96—2

E laphoz melléklet.

Kassa, october 4. Kellemellen szeles időnk van tegnap óta, eső kellene az őszi veteményekre. A hetivásár nem igen élénk.

Miskolcz, october 3. A piaci árak következők buza köblönkint 4 frt 80 kr—5 frt 60 kr. kétszeres 3 frt 40—80 kr. rozs 3—3 frt 20 krt tengeri 2 frt 60 kr —3 frt árpa 2 frt 40 kr, zab 1 frt 60 kr. szesz itczenkint 18 1/2 kr.

Debreczen, szeptember 30-án. (Heti üzleti szemle). Időjárásunk a hét folytán is állandón szép maradt, pedig egy bő eső nagyon kívánatos volna. A hetivásár melyre jelentékeny gabna-szállítmányok érkeztek, igen csendes volt, az üzletpangása, úgy mint a szállítmányok alárendelt minősége megint árcsökkenést okoztak, mi a következő árakban bizonyul: tiszta buza 1 frt 80 kr—2 frt rozs 1 frt 20—25 kr. árpa 75—80 kr. zab 70—72 kr. ó kukorica 1 frt 40—50 kr. A juhvásár már bevégeződött, mint az árak tanúsítják, nagyon rossz eredménnyel; mivel a legjobb juh párját 8—9 frton és az ürüt 10—12 frton lehetett kapni.

Nyiregyháza, szept. 30. — Mai napon tartott hetivásárunkon a gabnanemek következő áron keltek u. m. tiszta buza 2 frt 10 kr — kétszeres 1 frt 40—50 kr. rozs 1 frt 15—20 kr. árpa 80—85 kr zab 65—70 kr. tengeri 1 frt 20—80 kr. köles 1 frt 20—30 kr. Kása 2 frt 90 kr 3 frt 20 kr. paszuly 3 frt 40—70 kr.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Unghvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsőre minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Unghvári társaskocsi.

Kassáról Unghvárra: és Unghvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Unghvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Unghvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Unghvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Leggyorsabb, legkönnyebb és gyökeres gyógyítása a nyakgyulladásnak, légső-hurut, croup (bőrkes barnaság), Angina, mindennemű megsértések, harapás, szu-rás, vágás vagy égés által támadható sebeknek, konok fekélynek contusiók, tartós daga-natoknak, gonosz rinyák, karbunkulus (pokolvar) megkeményedések, s minden mirigy-betegségeknek, fájós fekélyzet, vagy már genyes női mellnek, fagydagatnak, to-bábbá skrofulustól, ujféreg és körömfolyástól, rheuma, rohdadt hus, tagszivacs, és csontsutól a rég óta nevezetes

Dr. Forty-féle általános sebtápaszának

használatát általánosan mindenki szerezhet, melynek rendkívüli gyógyereje, vala-mint elválasztó, érelelő hatása által fájdalmat csillapító tulajdonságával egyesületen, még elavult bajoknál is bámulatos eredmények szoktak czéloztatni.

Figyelmeztetésül.

A valódi sebtápasznak hasonló termékektől való megkülönböztetése végett, min-den csomag a Forty László névvel — a tapaszt beburkoló sztanol és papíron dombornyomatban — el van látva.

A hepcesélt csomagok ára: 25 kr, 50 kr, 75 kr, 1 frt és 1 frt 50 kr.
Fő-szétküldetési lerakat Magyarhon számára: Pesten Mészáros test-véreknél.

Főlerakat felső Magyarhon számára:

WERFER KÁROLY KÖNYVKERESKEDÉSÉBEN

Kassán, felső-fütcza 342. sz. a. — Továbbá valódi minőségben kapható a következő, a tulajdonos által felhatalmazott kereskedési czégek útján: Nagyváradon Huzella Mátyásnál, Eperjesen Floegl A.-nél. Unghváron Münster és társánál. Iglón Andresszky G.-nál. Rosnyón Hirsch J. N.-nél.

Megrendelések a szabott árak, vala.mint az átküldetési bérnek bérmentes be-küldése mellett a legpontosabban valósitatnak.

Nagyobb vételnél megfelelő rabbat, mi biztos továbbadónak is megadatik.

Bizonyítvány. Hogy fentnevezett Forty név alatt ismeretes sebtápasz nem csak boldogult atyám, néhai Lenhossék Mihály volt magyar királyi helytartó ta-nácsos, és Magyarország főorvosa, maga háziszorul használta, hanem másoknak is az elősorolt külbajok ellen ajánlotta, — továbbá hogy ezen sebtápasz halála ntán is csa-ládunkban hasonló esetekben legjobb sikerrel használtatott ezennel bizonyítja. Pesten 1865 évi martius hó 2-án.

Dr. Lenhossék József st k. magy. kir. egyetemi tanár. A sebtápasz kitünő hasznavehetőséget bizonyítom.

Schwendtner Mihály s. k. Pest belvárosi plébános.
Funk Károly s. k. Buda krisztina városi plébános.

Mindenféle

ISKOLAI KÖNYVEK

Werfer Károly könyvkereskedésében
fütcza 342. sz. a. a ferenczsek egyháza mellett kaphatók.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Kassa, 1865

Megjelen h

csőtörtök

Első

egy évre

feléve

Nagyedvre

az előzetési

a szerkesztés

Szerkes

A b a

Péchy Man

kelt legfels

iki bizottmá

há fia kilép

gyen a moz

dekltségén

A biz

meg a főisp

vözölt e me

Elfog

fejzte ki

együtt láth

Megn

eszélyesség

örzülletl

hogy a me

törésére le

hajlandó i

tát, mert m

ság jogait

landón fo

Már

hetők szel

bazánkat

alatt boldo

Most, mid

a magyar

kolmányos

szhangza

sz ország

ből f. év d

hivni mélt

felelősség

ő félben